

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210528
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210528.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31.10.2013, č.k. 10C/287/2012-68, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 125,- Eur z titulu majetkovej škody a sumy 385,- Eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z.z..

Súd prvého stupňa po právnej strane svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1 a/, d/, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 3, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z..

Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že súdny exekútor podal dňa 08.06.2009 žiadosť o udelenie poverenia, kedy súd poverením č. 5304*006839 zo dňa 24.06.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 40,53 Eur s príslušenstvom, trovy predchádzajúceho konania vo výške 140,23 Eur a trovy exekúcie. Oprávnený na výzvu súdu na predloženie zmluvy so všeobecnými zmluvnými podmienkami reagoval podaním zo dňa 04.08.2011, ktorým súdu oznámil, že pohľadávka zo Zmluvy o úvere uzatvorenej s povinným bola uhradená, a to aj vrátane trov exekúcie, v nadväznosti na čo súdny exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie dňa 29.09.2011. Tvrdenie, že písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., navrhovateľ nepodložil žiadnymi dôkazmi. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní nepovažoval za preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu, resp. vydania nezákonného rozhodnutia súdom v konaní vo veci udelenia poverenia pre vykonania exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na súde pod sp.zn. 6Er/276/2009. Z priloženého exekučného spisu zistil, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, teda nedošlo k žiadnemu porušeniu právnych predpisov súdom, resp. takému postupu súdu, ktorý by odôvodňoval podanie návrhu dotknutým účastníkom na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd prvého stupňa na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie

dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadnu neuplatnil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal, že v prejednávanej veci došlo v konaní k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p., kedy účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V konaní tiež došlo k vadám uvedeným v tom smere, že rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a tiež nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal popretie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol pred vyhlásením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe, nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť, rovnako nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Mal za to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Súdu prvého stupňa vytýkal, že porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces s tým, že vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám a okrem toho vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Namietal tiež, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, kedy navrhovateľ v samotnom návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho managementu, je potrebné z konania vylúčiť. Názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, ústavného súdu a Európskeho súdu v Štrasburgu neobstojí a preto podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorý výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Súd prvého stupňa sa preto podľa jeho názoru dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Označil za zrejmé, že nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nie len v jednej z nich, pričom konajúci súd sa musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu. Žiadal v konečnom dôsledku, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil ako nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkaz k preukázaniu tvrdenia. Účastník má povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je viazaný každý účastník konania. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na ust. § 101 ods. 2 O.s.p., odvolací súd zdôrazňuje, že ust. § 101 ods. 2 O.s.p. predpokladá pre prejednanie v neprítomnosti účastníka konania skutočnosť, že sa účastník nedostaví na pojednávanie a nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie. Navrhovateľ v prejednávanej veci bol riadne predvolaný na konanie pred súdom prvého stupňa, kedy prvé pojednávanie dňa 12.03.2013 bolo z dôvodu návrhu na prerušenie konania odročené na neurčito, pričom na v poradí druhé pojednávanie navrhovateľ svoju neúčast' písomne ospravedlnil z dôvodu kolízie s inými pojednávaniami a súd prvého stupňa jeho žiadosť akceptoval a pojednávanie nariadené na 26.09.2013 odročil za účelom opätovného predvolania účastníkov konania. Následne súd prvého stupňa vytýčil nový termín pojednávania na 31.10.2013, navrhovateľ predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 30.09.2013, svoju neúčast' písomne neospravedlnil, nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania a preto súd prvého stupňa správne vo veci rozhodoval v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti riadne predvolaného navrhovateľa ako aj v neprítomnosti riadne predvolaného odporcu,

ktorý na rozdiel od navrhovateľa svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd prvého stupňa pojednával vo veci v jeho neprítomnosti.

Odvolačí súd preto zdôrazňuje, že v prejednávanej veci nebolo porušené právo na kontradiktórne konanie. Podľa ust. § 115 ods. 1, 2 O.s.p., ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi vo veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí doručiť účastníkom tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je potrebné chápať tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie práva konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Účastníci konania majú procesnú, dôkaznú povinnosť, teda povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Dôkaznú povinnosť môže plniť účastník od začiatku konania v návrh na začatie konania, vo vyjadrení k nemu mimo týchto procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Jej cieľom je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav. Podľa ust. § 129 ods. 1 O.s.p. možno vykonať dokazovanie listinami tak, že predseda senátu (samosudca) na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oboznámi ich obsah. Podľa ust. § 122 ods. 1 O.s.p. súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Navrhovateľ v množstve svojich podaní na súdoch tvrdí, že súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, avšak ako bolo vyššie konštatované, v danej veci bolo nariadené pojednávanie na konkrétny termín, navrhovateľ bol riadne a včas predvolaný bez ospravedlnenia sa nedostavil s tým, že na pojednávaní sa súd prvého stupňa oboznámil s obsahom spisu a obsahom exekučného spisu súdu. Pokiaľ teda súd prvého stupňa na pojednávaní vykonal dôkazy navrhované navrhovateľom a poskytol možnosť obom účastníkom zúčastniť sa pojednávania, čím mali možnosť vyjadriť sa k dôkazom, resp. navrhnúť ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, takýmto postupom súdu prvého stupňa nedošlo k porušeniu princípov kontradiktórnosti, princípu rovnosti zbraní ako základných definíčných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvého stupňa preto v prejednávanej veci dodržal zásadu priamosti, ústnosti vykonávania dôkazov ako jednu zo základných zásad občianskeho súdneho konania, ktorú zaručuje nielen Ústava (čl. 48 ods. 2), ale aj Dohovor (čl. 6 ods. 1), keďže táto zásada je súčasťou práva účastníkov konania na spravodlivé prejednanie veci týkajúce sa ich občianskych práv a záväzkov. Postupom súdu prvého stupňa preto nedošlo k porušeniu práva vyjadriť sa ku každému z vykonaných dôkazov v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, k porušeniu zásad priamosti a ústnosti vykonávaných dôkazov a kontradiktórnosti sporového konania.

Pokiaľ navrhovateľ spochybňoval v konaní zákonného sudcu s poukazom na ust. § 15 ods. 1 O.s.p., odvolací súd zdôrazňuje, že o vylúčení zákonného sudcu už rozhodoval. Odvolací súd v aktuálnom konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nestrannosť zákonného sudcu. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnicstvo (viď. napr. uznesenie NS SR sp.zn. 3Nc 14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnicstvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

Zároveň na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva, že súdny exekútor podal na súd prvého stupňa dňa 08.06.2009 žiadosť o udelenie poverenia a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu za stavu, kedy bolo poverenie exekučným súdom udelené dňa 24.06.2009, pričom dňa 29.09.2011 došlo k vráteniu poverenia exekútorom z dôvodu úhrady vymáhanej pohľadávky povinným. Súd za predpokladu, ak nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu zo zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí v

rozpor v žiadosti alebo návrhu exekučného titulu zo zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Exekučným titulom podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ cit. zákona je potom okrem iného aj vykonávanie rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

V tomto smere preto základné skutkové tvrdenie navrhovateľa v návrhu, že súd prvého stupňa nevydal poverenie pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote neobstojí a preto bol v konečnom dôsledku v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný, a to s poukazom na jeho skutkové tvrdenia tvrdené v návrhu ako aj s poukazom na neunesenie dôkazného bremena na strane navrhovateľa v prejednávanej veci.

Preto krajský súd ako súd odvolací v konečnom dôsledku rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, pričom zároveň dodáva, že pokiaľ sa navrhovateľ vo svojom odvolaní dovoľáva ústavnej sťažnosti, ktorú podal na postup krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, tieto sťažnosti ako vyplývajú z ustálenej praxe boli ústavným súdom zamietnuté a preto ani táto námietka o rozhodovaní veci vylúčeným sudcom zo strany navrhovateľa dôvodná nie je.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .